

Om sangskrivningen

Sangskrivning er for mig en kontinuerlig proces, hvor jeg hele tiden er i gang med en sang eller to. I perioder bliver det til få sange. Andre gange en hel masse. Især hvis jeg er i gang med et samarbejdsprojekt, hvilket kan være meget inspirerende. Flere sange bliver kasseret i selvkritikkens benhårde lys, men nogle få slipper heldigvis igennem nåleøjet. Jeg får ofte spørgsmålet; Hvad kommer først? teksten eller musikken? Der må jeg bare sige, at jeg har ingen regel, eller fast metode. Både det ene og andet kan komme først, men lige så ofte kommer tekst og musik på en gang og udvikles sammen hen af vejen. Jeg sætter mig heller ikke ned og siger; Nu vil jeg skrive en blues, eller en popsang. Jeg tager som regel blot min guitar og klimter lidt. Pludselig dukker et ord, en linje, eller en strofe op. Så prøver jeg bare at forfølge idéen.

Teksterne

Specielt omkring mine tekster er jeg meget kompromisløs. Jeg tror ikke at jeg vil kunne skrive en tekst, som ikke havde en flig af noget selvoplevet og en personlig betydning. Det har noget med troværdighed at gøre. Når jeg skal synge noget, skal jeg også mene det, ellers bliver udtrykket jo falsk. Selvom udgangspunktet altså kan være særdeles personligt og intimt, så har jeg alligevel en idé om, at mange af mine tekster kan virke almengyldige og at publikum kan finde genkendelse i deres eget liv. Det har sikkert noget med emnerne at gøre, men også at jeg forsøger bruge rigtige almindelige ord til at udtrykke mig. Selvom teksterne for det meste rimer, så sætter jeg en ære i, at det ikke må blive konstrueret og kunstigt.

Variation

Da jeg skulle finde de sange som skulle på mit første solo album *Sange under bordet*, havde jeg et overvældende materiale at vælge ud fra. Mange års sange fordelt på forskellige perioder i mit liv. Samtidig var det vigtigt for mig at albummet skulle afspejle en vis bredde i musikalsk forstand. Altså en variation i genrer og temaer, gammelt og nyt.

En blå tone

Det havde stor betydning for mig, at albummet kunne fremstå som en helhed i sound og stemning, så sangene fik en slags rød tråd. Resultatet som jeg er blevet rigtig glad for, skyldes især min producer og bassist Michael Friis' sikre hånd og gyldne ører. Han har været særdeles tro mod ånden i sangene, men alligevel mange steder tilført noget nyt, som understregede den stemning jeg søgte. Bl.a. har vi så vidt muligt forsøgt at tilstræbe et enkelt akustisk udtryk, uden det store brug af perkussion. Konstellationen af guitar, bas og tangenter er gennemgående på de fleste sange. Mange steder krydret med Thor Backhausens blændende accordionspil, som underbygger den 'blå' nordiske tone i sangene.

Rødder

Egentlig havde jeg i indspilningsprocessen slet ikke tænkt på hvilken stilart, som Sange Under bordet kunne karakteriseres som. Først bagefter da jeg modtog de første anmeldelser og publikums reaktion opdagede jeg, at det åbenbart var et slags crossover af folk, blues, pop og moderne viser, som jeg havde lavet. Eller 'roots', om man vil. Efterfølgende kan jeg naturligvis godt høre, at jeg ikke har lavet et mainstream rock eller popalbum. Alligevel blev jeg positivt overrasket over, at de meget forskellige sange, som jeg jo havde skrevet gennem mange år, hang så godt sammen og endte med at blive helstøbt album.

Sanger & sangskriver

Når folk nu spørger mig om hvad der er for noget musik jeg skriver og spiller. Ja, så plejer at sige, at det er en slags 'singer-songwriter' baseret stil med overraskelser. Så er jeg vist dækket godt ind og kan på den baggrund tillade mig stort set hvad som helst. Boltre mig i stilarter og blande æbler og appelsiner, eller vals og blues på nye måder. Det har jeg så tænkt mig at blive ved med.